Ombudsmanul European

Raportul special al Ombudsmanului European către Parlamentul European ca urmare a proiectului său de recomandare adresat Comisiei Europene privind plângerea 185/2005/ELB

Raport special
Caz 185/2005/ELB - **Deschis la** 16/02/2005 - **Recomandare privind** 31/03/2008 - **Raport special din** 16/02/2005 - **Decizie din** 04/12/2008

(Elaborat în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din Statutul Ombudsmanului European [1])

Introducere

1. Ombudsmanul consideră că acest caz ridică o problemă importantă de principiu. Acesta este de părere că, prin impunerea unei interdicţii absolute asupra angajării interpreţilor de conferinţă auxiliari independenţi cu vârsta peste 65 de ani, Comisia încalcă principiul nediscriminării pe motive de vârstă. Aceasta constituie un caz de administrare defectuoasă, a cărui importanţă justifică prezentarea unui raport special Parlamentului.

Contextul plângerii

2. Reclamantul a lucrat pentru instituţiile europene timp de peste 35 de ani în calitate de interpret de conferinţă auxiliar independent ("AIC"), traducând în limba franceză din limbile olandeză, engleză, germană, italiană şi spaniolă. Interpreţii independenţi sunt angajaţi pentru conferinţe şi reuniuni specifice. Durata fiecărui angajament specific este scurtă, în mod normal, de cel mult câteva zile.

3. La 13 iulie 1999, Biroul Parlamentului European a stabilit normele aplicabile la angajarea interpreţilor de conferinţă auxiliari ("Normele din 1999"). La 28 iulie 1999, Comisia şi Parlamentul au semnat o convenţie privind stabilirea condiţiilor de muncă şi a regimului pecuniar al AIC ("Convenţia din 1999"). Ulterior, Regulamentul nr. 628/2000 al Consiliului [2] prevedea recrutarea AIC în calitate de " *agenţi auxiliari* ".

4. În acest context, Comisia Europeană şi Parlamentul European au decis să nu mai angajeze AIC cu vârsta peste 65 de ani. Deciziile acestora au fost adoptate în temeiul articolului 74 din

Regimul aplicabil celorlalţi agenţi ai Comunităţilor ("RACA"). [3] Ulterior, anumiţi AIC [4] au introdus acţiuni în justiţie înaintea Tribunalului de Primă Instanţă împotriva Comisiei şi Parlamentului (Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01, [5] Cauza T-275/01 [6] şi Cauza T-276/01 [7]).

5. În Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01, Tribunalul de Primă Instanţă a declarat, *între altele* :

" *(...) contractele de muncă pentru interpreţii de conferinţă (...) se caracterizează prin faptul că sunt semnate* pentru zile specifice *,* astfel încât data de începere şi data de încetare a contractului constituie elemente esenţiale în ceea ce priveşte recrutarea agenţilor auxiliari menţionaţi.

(...) întrucât încetarea contractului este întotdeauna stabilită prin precizarea, în contract, a zilelor de lucru specifice, utilizarea articolului 74 alineatul (1) litera (b) din RACA pentru a stabili încetarea contractului de muncă nu este necesară *(...)*

Rezultă că articolul 74 din RACA este una dintre dispoziţiile de la Titlul III din RACA pe care s-a bazat Parlamentul în momentul adoptării Normelor din 1999 *.*

În consecinţă, Comisia consideră în mod eronat că articolul 74 alineatul (1) litera (b) din RACA se aplică solicitantului *(...)*

(...) vârsta interpretului nu constituie un element relevant în ceea ce priveşte efectuarea sarcinilor în cauză. *Rezultă că stabilirea unei limite de vârstă* nu reprezintă un element esenţial într-un contract pentru interpreţi care impune aplicarea articolului 74 din RACA *.* " [8] (sublinierea noastră)

6. La 27 august 2004, Comisia a formulat un apel înaintea Curţii de Justiţie (Cauza C-373/2004 P [9]) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanţă în Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01.

Subiectul anchetei

7. Reclamantul a declarat că angajarea sa în calitate de AIC a fost refuzată de către Comisie chiar şi în urma hotărârii Tribunalului de Primă Instanţă. În acest context, acesta a acuzat Comisia de nerespectarea prevederilor articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale [10] şi a articolului 5 alineatul (3) din Codul European de Bună Conduită Administrativă, [11] care interzic, între altele, discriminarea pe motive de vârstă.

8. Reclamantul a pretins Comisiei să pună capăt discriminării la care a fost supus de la data la care a împlinit vârsta de 65 de ani. Acesta a pretins, de asemenea, o compensaţie în valoare de 14 619 EUR din partea Comisiei (10 932 EUR reprezentând pierderi de venit şi 3 687 EUR reprezentând contribuţii la " *Caisse de prévoyance des interprètes de conférence* "), evaluând daunele morale suferite la 20 000 EUR .

9. De asemenea, reclamantul a acuzat Comisia de nerespectarea prevederilor articolul 19 din Codul European de Bună Conduită Administrativă (privind specificarea posibilităţilor de apel). Deoarece acest aspect al plângerii nu ridică probleme de principiu, Ombudsmanul îl va aborda în decizia de încheiere a anchetei sale pe marginea acestei plângeri care va fi trimisă reclamantului.

Ancheta

10. Reclamantul a depus plângerea la data de 16 ianuarie 2005. La data de 8 iunie 2005, Comisia a transmis avizul său, înaintat reclamantului în vederea prezentării de observaţii. La 13 iulie 2005, reclamantul a trimis observaţiile sale.

11. La 13 decembrie 2005, Ombudsmanul a solicitat informaţii suplimentare din partea Comisiei. La 20 martie 2006, Comisia a răspuns solicitării sale. La 2 aprilie 2006 şi la 19 mai 2006, reclamantul a transmis observaţiile sale.

12. La data de 1 decembrie 2006, Ombudsmanul a adresat o scrisoare Preşedintelui Comisiei, căutând rezolvarea pe cale amiabilă a plângerii. Comisia a trimis răspunsul său la 16 martie 2007, iar reclamantul a trimis observaţiile sale la 25 mai 2007.

13. La 31 martie 2008, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare. La 26 iunie 2008, Comisia a trimis avizul său detaliat privind proiectul de recomandare. Reclamantul şi-a prezentat observaţiile privind avizul Comisiei la 31 iulie 2008.

Analiza şi concluziile Ombudsmanului

A. Acuzaţia privind o politică generală de discriminare împotriva AIC cu vârsta peste 65 de ani şi pretenţiile aferente

Argumentele prezentate Ombudsmanului

14. Comisia a declarat că, anterior intrării în vigoare a Convenţiei din 1999 privind stabilirea condiţiilor de muncă şi a regimului pecuniar al AIC, nu exista nicio limită de vârstă oficială pentru AIC. Cu toate acestea, Direcţia Generală Interpretare (DG Interpretare) aplica o politică de angajare a AIC cu vârsta peste 65 de ani doar în cazurile în care existau dispoziţii specifice în acest sens. Aceasta este valabilă pentru aşa-numitele " *misiuni itinerante* " sau pentru respectarea angajamentelor de interpretare pentru anumite limbi. Scopul acestei politici a fost menţinerea unui volum de lucru adecvat pentru tinerii interpreţi recent calificaţi, asigurând astfel

un număr de noi angajaţi în domeniu.

15. Comisia a declarat că, odată cu intrarea în vigoare a Convenţiei din 1999, AIC au intrat în sfera de aplicare a RACA. Aceasta a considerat, prin urmare, că se supuneau limitei de vârstă obligatorii stabilite la articolul 74 din RACA. [12] În consecinţă, recrutarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani a încetat. De asemenea, accesul acestora la sistemul online de recrutare "Web Calendar" a fost restricţionat.

16. Interpretarea potrivit căreia AIC intrau sub incidenţa RACA a fost contestată în Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* . Tribunalul de Primă Instanţă a concluzionat că limita de vârstă stabilită în RACA nu se aplica AIC. În consecinţă, pentru a respecta hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă, DG Interpretare a permis accesul AIC cu vârsta peste 65 de ani la sistemul de recrutare (pe baza unei cereri individuale). Interpreţii de conferinţă auxiliari care au împlinit vârsta de 65 de ani după adoptarea sentinţei şi-au păstrat dreptul de acces la Web Calendar. Politica de recrutare instituită în urma hotărârii Tribunalului de Primă Instanţă este aceeaşi cu politica de recrutare în vigoare înainte de 1999. Comisia a declarat că va respecta în continuare această politică, în aşteptarea hotărârii apelului formulat înaintea Curţii de Justiţie prin care se încearcă anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanţă.

17. Ca urmare a celor de mai sus, Comisia a reînceput recrutarea de AIC în conformitate cu "necesităţile serviciului", ţinând seama de combinaţia de limbi a acestora, reşedinţa şi competenţele generale. Politica DG Interpretare era, astfel cum a explicat Comisia, să asigure, pe cât posibil, oportunităţi de recrutare pentru tinerii interpreţi. Aceasta a menţionat că, întrucât evoluţiile demografice în domeniu erau alarmante, s-au luat măsuri pentru menţinerea unui număr adecvat şi calificat de interpreţi independenţi ca sursă de recrutare durabilă pe termen lung. De pildă, Comisia a explicat că vârsta medie în cele mai importante trei cabine de interpretare (engleză, franceză şi germană) este de aproximativ 50 de ani. Comisia a explicat că se pot utiliza alte argumente pentru coroborarea acestei politici. Acestea includeau:

(a) sprijinul financiar variat şi pe termen lung al instituţiilor de formare a tinerilor interpreţi;

(b) necesitatea ca tinerii colegi să acumuleze suficientă experienţă şi practică pentru a putea participa pe viitor la concursuri generale cu şanse sporite de promovare, îmbunătăţind, astfel, piramida de vârstă; [13] şi

(c) posibilitatea sporită ca tinerii interpreţi să adăuge limbi noi, necesare serviciului, la combinaţia lor de limbi.

18. În conformitate cu solicitarea de informaţii a Ombudsmanului, Comisia a furnizat date statistice care indică numărul de zile contractuale pentru AIC cu vârsta peste 65 de ani în valori absolute şi ca procent din totalul zilelor contractuale ale AIC pentru fiecare an din perioada 1987-2006.

Considerentele preliminare ale Ombudsmanului care conduc la o propunere de rezolvare pe cale amiabilă

19. Ombudsmanul a remarcat în primul rând afirmaţia Curţii de Justiţie conform căreia principiul nediscriminării pe motive de vârstă, inclus în articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [14] În conformitate cu acest principiu, atunci când Comisia recrutează AIC, aceasta nu poate trata candidaţii în mod diferit pe baza vârstei acestora, cu excepţia cazului în care dovedeşte că un astfel de tratament este justificat în mod adecvat, fiind conceput în mod corespunzător pentru a servi unui interes comunitar legitim şi suficient de important.

20. În contextul anchetei Ombudsmanului privind prezenta plângere, Comisia a recunoscut în mod clar că, atunci când oferă contracte interpreţilor de conferinţă auxiliari, aceasta dezavantajează şi, prin urmare, tratează în mod diferit interpreţii cu vârsta peste 65 de ani. Un tratament diferit în funcţie de vârstă constituie discriminare pe motive de vârstă, cu excepţia cazului în care acest tratament diferit este justificat în mod obiectiv. Prin urmare, Comisiei i s-a solicitat să dovedească faptul că acest tratament diferit era justificat în mod adecvat.

21. Ombudsmanul a remarcat că, în răspunsul său adresat Ombudsmanului, Comisia a subliniat faptul că evoluţiile demografice în domeniu erau alarmante. Prin urmare, Comisia a susţinut că tratamentul diferit era justificat de necesităţile sale de a recruta tineri interpreţi şi de a-i forma în vederea menţinerii unui număr adecvat şi calificat de interpreţi independenţi, care ar acţiona ca o sursă de interpreţi pe termen lung. Tratamentul diferit a îmbunătăţit piramida de vârstă a funcţionarilor interpreţi. În plus, tinerii interpreţi au avut posibilitatea de a acumula suficientă experienţă şi practică care să le permită să participe cu succes la concursurile generale viitoare.

În acest context, Ombudsmanul a acceptat că interesul invocat de Comisie, respectiv crearea şi formarea unei noi generaţii de interpreţi competenţi, era un interes comunitar legitim. Cu toate acestea, Ombudsmanul a subliniat faptul că nu i-au fost furnizate de către Comisie date şi dovezi corespunzătoare pentru justificarea argumentului său. [15] De asemenea, Comisia nu a reuşit să stabilească echilibrul necesar între interesele interpreţilor cu vârsta peste 65 de ani şi interesul de mai sus. Acesta a menţionat că obiectivul politicii de creare şi formare a unei noi generaţii de interpreţi competenţi poate fi atins prin mijloace considerabil mai puţin dificile pentru interpreţii cu vârsta peste 65 de ani. De exemplu, un astfel de mijloc ar putea fi reducerea echilibrată a zilelor contractuale acordate tuturor candidaţilor "mai puţin tineri", indiferent dacă au vârsta sub sau peste 65 de ani, pentru a crea astfel oportunităţi de a oferi experienţă de lucru interpreţilor "tineri".

22. În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul a fost de părere că tratamentul aplicat de către Comisie interpreţilor cu vârsta peste 65 de ani, ca în cazul reclamantului, nu a fost justificat în mod adecvat de aceasta. Aceasta ar putea constitui un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, Ombudsmanul a înaintat o propunere de rezolvare pe cale amiabilă în ceea ce priveşte acest aspect al cazului, formulată după cum urmează:

Ombudsmanul a declarat că Comisia ar putea:
- să renunţe la politica de discriminare a interpreţilor cu vârsta peste 65 de ani şi

- să ofere reclamantului o compensaţie financiară rezonabilă pentru faptul că a fost discriminat.

Argumentele prezentate Ombudsmanului ca urmare a propunerii sale de rezolvare pe cale amiabilă

23. În răspunsul său la propunerea de rezolvare pe cale amiabilă, Comisia a explicat că trebuie luat în consideraţie un nou aspect. Aceasta a subliniat faptul că hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă în Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* a fost recent anulată de către Curtea de Justiţie. [16] Comisia a susţinut, prin urmare, că interpretarea sa iniţială a normelor, prin care nu oferea *niciun* post *niciunuia* dintre AIC cu vârsta peste 65 de ani, era corectă şi că va continua să fie corectă până la anularea unei decizii bazate pe respectiva interpretare printr-o sentinţă a instanţei comunitare. În consecinţă, Comisia a declarat că nu poate accepta propunerea de rezolvare pe cale amiabilă a Ombudsmanului.

24. În plus, Comisia a subliniat că Tribunalul de Primă Instanţă a concluzionat că:

" *Comisia nu avea nicio obligaţie să recruteze [* solicitantul *] din nou. O instituţie are libertatea de a nu mai oferi un contract de agent auxiliar unui interpret pe care l-a recrutat anterior indiferent de vârsta acestuia şi de motivele acestei decizii.* " [17]

25. De asemenea, Comisia a subliniat că aplica o politică orientată spre asigurarea reînnoirii profesiei interpreţilor. Acea politică promova formarea tinerilor interpreţi şi garanta posibilităţi de angajare pentru aceşti interpreţi.

26. În observaţiile referitoare la răspunsul Comisiei, reclamantul a menţionat că, la câteva zile după respingerea propunerii Ombudsmanului, Comisia a emis o notă informativă la 29 martie 2007 privind recrutarea interpreţilor independenţi cu vârsta peste 65 de ani. Nota conţinea următoarea declaraţie:

" *În consecinţă, Comisia intenţionează să revină asupra poziţiei iniţiale şi să nu mai recruteze AIC cu vârsta peste 65 de ani.* "

Evaluarea Ombudsmanului care conduce la un proiect de recomandare

27. Respingerea de către Comisie a propunerii sale de rezolvare pe cale amiabilă s-a bazat pe hotărârea Curţii de Justiţie în Cauza C-373/04 P. Ombudsmanul observă că hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă a fost anulată de Curtea de Justiţie pe motiv că acesta trebuia să considere cererea ca fiind *inadmisibilă* . Curtea de Justiţie nu s-a pronunţat în ceea ce priveşte *fondul* cazului şi, prin urmare, nu a adoptat nicio poziţie faţă de interpretarea legală menţionată în hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă.

28. Tribunalul de Primă Instanţă a susţinut că articolul 74 din RACA nu se aplica AIC, în principal deoarece normele aplicabile AIC au fost stabilite în normele specifice adoptate de Biroul Parlamentului European la 13 iulie 1999 şi în convenţia semnată la 28 iulie 1999 [a se vedea alineatul (3) din raportul special]. Deşi Comisia afirma în mod corect că nu mai era

obligată din punct de vedere juridic prin hotărârea anulată a Tribunalului de Primă Instanţă, Ombudsmanul este de părere că nu a primit explicaţii din partea Comisiei privind motivul pentru care, pe baza faptelor relevante şi a dispoziţiilor legale aplicabile, *nu a ales să* adopte o decizie identică celei a Tribunalului de Primă Instanţă în ceea ce priveşte fondul cazurilor.

29. În ceea ce priveşte faptele relevante, Ombudsmanul a recunoscut că, pe lângă faptul că s-a bazat pe hotărârea Curţii de Justiţie, Comisia, în răspunsul său la propunerea de rezolvare pe cale amiabilă a Ombudsmanului, a explicat din nou faptul că politica sa era menită să asigure "reînnoirea" numărului de interpreţi aflaţi la dispoziţia sa. Aceasta a declarat, de asemenea, că politica sa privind recrutarea AIC oferă serviciilor sale posibilitatea de a răspunde unui volum de muncă variabil. În acest sens, Ombudsmanul a recunoscut că, în ceea ce priveşte recrutarea personalului, Comisia se bucura de o libertate extinsă. În special, nu i se mai putea solicita să continue să încheie contracte cu anumiţi AIC pentru simplul motiv că i-a contractat în trecut. Cu toate acestea, libertatea extinsă a Comisiei nu a putut fi exercitată astfel încât să încalce principiul nediscriminării, care prevede ca situaţiile diferite să nu fie tratate în acelaşi mod, cu excepţia cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv.

30. Potrivit Curţii de Justiţie, principiul nediscriminării pe motive de vârstă, inclus în articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [18] În conformitate cu acest principiu, atunci când Comisia recrutează AIC, nu îi poate trata diferit pe baza vârstei, cu excepţia cazului în care aceasta dovedeşte că un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv. [19] Ombudsmanul a subliniat că, în ceea ce priveşte vârsta de pensionare obligatorie care poate duce la rezilierea automată a unui contract de muncă, Curtea de Justiţie a declarat, de asemenea, că:

" *(...) încurajarea recrutării [* persoanelor tinere *] constituie, fără îndoială, un obiectiv legitim al politicii sociale (...) Prin urmare, [* un astfel *] de obiectiv (...) trebuie să fie privit, în principiu, ca justificând în mod obiectiv şi rezonabil (...) un tratament diferit pe motive de vârstă (...). Rămâne să se stabilească dacă (...) mijloacele utilizate pentru atingerea unui astfel de obiectiv legitim sunt adecvate şi necesare* ". [20]

31. Interesul invocat de Comisie în avizul său către Ombudsman, şi anume, necesitatea creării de oportunităţi de recrutare pentru nou-veniţi şi necesitatea formării acestora, părea să fie un "obiectiv legitim". Cu toate acestea, Ombudsmanul nu a fost convins că mijloacele utilizate de Comisie, şi anume, o *interdicţie completă* impusă recrutării AIC cu vârsta peste 65 de ani, era " *adecvată şi necesară* " pentru atingerea acelui obiectiv legitim. Pentru a constitui un mijloc " *adecvat şi necesar* " în vederea atingerii acelui obiectiv, Comisia ar trebui, cel puţin, să justifice, cu date şi dovezi precise, necesitatea rezervării unui volum specific al activităţii de traducere pentru nou-veniţi. Astfel de date şi dovezi precise trebuie să se refere, de exemplu, la numărul de ore necesare pentru a face viabilă schema "noilor veniţi". De asemenea, Comisia ar trebui să demonstreze că acelaşi obiectiv nu putea fi atins prin mijloace mai puţin restrictive, cum ar fi cele care ar avea impact asupra interpreţilor formaţi de toate vârstele, mai curând decât doar asupra interpreţilor formaţi cu vârsta peste 65 de ani.

32. Ca urmare, Ombudsmanul şi-a menţinut opinia conform căreia Comisia nu a justificat în

mod adecvat interdicţia impusă recrutării interpreţilor cu vârsta peste 65 de ani. Aceasta a constituit un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, Ombudsmanul a elaborat un proiect de recomandare.

33. În proiectul său de recomandare, Ombudsmanul a amintit faptul că în cazul în care o anchetă conduce la constatarea unei administrări defectuoase, acesta poate considera adecvat ca instituţia vizată să ofere o compensaţie financiară unui reclamant care a suferit o daună ca urmare a administrării defectuoase.

34. Reclamantul a pretins o compensaţie în valoare totală de 34 619 EUR. Ombudsmanul a menţionat însă că nu se poate presupune că reclamantului i s-ar fi oferit acelaşi volum de lucru care i-a fost oferit anterior. Ombudsmanul a considerat că pierderile exacte suferite de reclamant depind de numeroşi factori, între care s-ar putea număra: măsura în care profilul lingvistic specific al reclamantului corespunde necesităţilor specifice ale serviciului pe parcursul perioadei respective; volumul de activitate de interpretare acordat AIC cu acelaşi profil lingvistic ca reclamantul pe parcursul perioadei respective; numărul de candidaţi pentru activitatea care corespunde profilului lingvistic al reclamantului pe parcursul perioadei respective şi calitatea relativă a acestor candidaţi. De asemenea, Ombudsmanul a recunoscut că, atunci când recrutează personal, Comisia se bucură de libertate extinsă. În special, nu i se poate solicita să continue să contracteze anumiţi AIC pentru simplul motiv că i-a contractat în trecut. Cu toate acestea, libertatea Comisiei nu poate încălca principiul nediscriminării. Întrucât Comisia nu a justificat în mod adecvat discriminarea contestată împotriva interpreţilor cu vârsta peste 65 de ani, Ombudsmanul a considerat adecvat ca reclamantul să fie contactat de Comisie pentru a conveni asupra compensaţiei corespunzătoare pentru pierderile suportate de reclamant din cauza aplicării unei politici de discriminare de către Comisie.

Argumentele prezentate Ombudsmanului ulterior proiectului său de recomandare

35. Comisia nu a ţinut seama de opinia Ombudsmanului în ceea ce priveşte încălcarea principiului nediscriminării atunci când nu a recrutat AIC cu vârsta de peste 65 de ani. Aceasta a considerat că pentru AIC ar trebui să aplice RACA. Aceasta a subliniat că, în conformitate cu articolul 119 din RACA, [21] personalul contractual încetează a mai fi angajat când agentul împlineşte vârsta de 65 de ani. În aceste condiţii şi din motive pur juridice, Comisia *nu poate* modifica politica sa de recrutare şi *nu poate* oferi reclamantului compensaţia.

Evaluarea Ombudsmanului în urma proiectului său de recomandare

36. În conformitate cu articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, discriminarea bazată pe orice motive, cum ar fi discriminarea bazată pe vârstă, este interzisă. De asemenea, potrivit Curţii Europene de Justiţie, principiul nediscriminării pe motive de vârstă prevăzut la articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [22] În conformitate cu principiul nediscriminării, Comisia nu poate trata diferit cetăţenii pe baza vârstei acestora, cu excepţia cazului în care demonstrează că un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv, iar mijloacele de realizare a acestuia sunt considerate adecvate şi necesare. [23] În ceea ce priveşte problema pensionării obligatorii care duce la rezilierea automată a unui

contract de muncă, Curtea Europeană de Justiţie a declarat, de asemenea, că:

" *(...) încurajarea recrutării [* persoanelor tinere *] constituie, fără îndoială, un obiectiv legitim al politicii sociale (...) Prin urmare, [* un astfel *] de obiectiv (...) trebuie să fie privit, în principiu, ca justificând în mod obiectiv şi rezonabil (...) un tratament diferit pe motive de vârstă (...). Rămâne să se stabilească dacă (...) mijloacele utilizate pentru atingerea unui astfel de obiectiv legitim sunt adecvate şi necesare* ". [24]

37. Comisia îşi menţine poziţia potrivit căreia limita de vârstă menţionată în RACA se aplică AIC. De asemenea, astfel cum s-a explicat în proiectul de recomandare, aceasta a încercat să justifice tratamentul diferit aplicat interpreţilor de conferinţă auxiliari cu vârsta peste 65 de ani, făcând referire la necesitatea creării de oportunităţi de recrutare pentru nou-veniţi şi la necesitatea formării acestora. Deşi Ombudsmanul nu a exclus posibilitatea ca un astfel de obiectiv să fie un "obiectiv legitim", acesta şi-a exprimat îndoiala privind faptul că mijloacele utilizate pentru atingerea acelui scop, şi anume, o *interdicţie absolută* impusă recrutării AIC cu vârsta peste 65 de ani, au fost adecvate şi necesare.

38. Ombudsmanul nu este de acord cu argumentul înaintat de Comisie privind faptul că, din motive juridice, nu a avut altă opţiune decât să înceteze recrutarea AIC cu vârsta peste 65 de ani. Acesta este de părere că motivul pentru care Comisia nu angajează AIC cu vârsta peste 65 de ani este acela că *alege* să nu facă acest lucru.

39. Ombudsmanul ar dori să sublinieze faptul că acesta nu pune la îndoială hotărârea Curţii de Justiţie. În acest sens, acesta subliniază cu tărie faptul că hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă a fost respinsă de Curtea de Justiţie [25] din cauza unei probleme procedurale şi nu din cauza fondului cazului *Alvarez Moreno/Comisie* . Constatările Ombudsmanului în cazul de faţă sunt, prin urmare, conforme cu hotărârea Tribunalului de Primă Instanţă şi a Curţii de Justiţie.

40. De asemenea, Ombudsmanul ar dori să sublinieze faptul că nu pune la îndoială normele adoptate de legislator (cum ar fi Statutul Funcţionarilor şi RACA). Contestarea dreptului legislatorului de a stabili o politică de recrutare care să ţină cont de vârstă nu intră în atribuţiile Ombudsmanului. În acest sens, Ombudsmanul ia notă în mod corespunzător de faptul că Statutul Funcţionarilor şi RACA nu conţin norme care să impună funcţionarilor (articolul 52 din Statutul Funcţionarilor) şi altor agenţi (articolele 47, 74 şi 119 din RACA) să se pensioneze la vârsta de 65 de ani (sau 67 de ani în cazuri excepţionale pentru funcţionari). Ombudsmanul subliniază faptul că prezentul caz ţine seama de articolul 74 din RACA, bazându-se pe opinia împărtăşită de Tribunalul de Primă Instanţă la data pronunţării asupra fondului cazului *Alvarez Moreno/Comisie* conform căreia articolul 74 din RACA nu se aplică AIC.

41. Ombudsmanul recunoaşte faptul că, din punct de vedere juridic, Comisia nu este *obligată* să respecte o hotărâre anulată a Tribunalului de Primă Instanţă. Cu toate acestea, Ombudsmanul subliniază faptul că anularea unei hotărâri privind un aspect procedural nu implică faptul că interpretarea înaintată de Comisie în legătură cu fondul cazului este în mod automat valabilă. Acesta menţionează că, în contextul prezentei anchete, Comisia nu a înaintat

niciun argument care să abordeze raţionamentul Tribunalului de Primă Instanţă privind fondul cazului.

42. Ombudsmanul îşi exprimă regretul pentru faptul că, deşi a depus toate eforturile pentru a ajuta Comisia să evite cazul de administrare defectuoasă generat de actuala sa politică, aceasta nu a răspuns eforturilor sale într-o manieră pozitivă.

43. Ombudsmanul este de părere că acest caz de administrare defectuoasă este suficient de important încât să justifice transmiterea unui raport special Parlamentului.

44. În cele din urmă, Ombudsmanul observă că, într-o anchetă similară pe care a desfăşurat-o cu privire la practicile Parlamentului European privind angajarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani, a elaborat un proiect similar de recomandare adresat Parlamentului, care a avut ca rezultat acceptarea de către Parlament a poziţiei sale şi schimbarea practicii sale în ceea ce priveşte angajarea AIC cu vârsta peste 65 de ani. În adoptarea acestei poziţii, Parlamentul a interpretat normele aplicabile, care, trebuie subliniat, sunt aceleaşi norme considerate de Comisie ca impunându-i *obligaţia* de a nu angaja AIC cu vârsta peste 65 de ani , într-un mod care nu duce la interdicţia angajării AIC cu vârsta peste 65 de ani. Astfel, Parlamentul a eliminat potenţialul caz de administrare defectuoasă identificat de Ombudsman.

B. Recomandarea Ombudsmanului

Pe baza anchetelor sale privind plângerea, Ombudsmanul reformulează proiectul său de recomandare de mai jos ca recomandare adresată Comisiei.

Comisia ar trebui să modifice politica actuală de impunere a unei interdicţii privind recrutarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani şi ar trebui să despăgubească reclamantul pentru pierderile suportate din cauza aplicării, în cazul său, a politicii respective.

Parlamentul European ar putea avea în vedere adoptarea unei rezoluţii în mod corespunzător.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptat la Strasbourg la 4 decembrie 2008

[1] Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul şi condiţiile generale pentru exercitarea funcţiilor Ombudsmanului (94/262/CECO, CE, Euratom), JO 1994 L 113, p. 15.

[2] Regulamentul nr. 628/2000 al Consiliului din 20 martie 2000 de modificare a Regulamentului nr. 259/68 de stabilire a Statutului Funcţionarilor Comunităţilor Europene şi a regimului aplicabil celorlalţi agenţi ai Comunităţilor, JO 2000 L 76, p. 1. Articolul 1 din acest regulament este formulat după cum urmează:

" *(...) (2) Toţi interpreţii de conferinţă trebuie angajaţi, în consecinţă, ca personal auxiliar în temeiul Titlului III din Regimul aplicabil celorlalţi agenţi ai Comunităţilor Europene (...)*

Următorul alineat se adaugă la articolul 78 din Regimul aplicabil celorlalţi funcţionari ai Comunităţilor Europene:

Aceleaşi condiţii de recrutare şi remunerare aplicate interpreţilor de conferinţă angajaţi de Parlamentul European se aplică personalului auxiliar angajat de Comisie în calitate de interpreţi de conferinţă în numele instituţiilor şi organismelor comunitare. "

[3] Articolul 74 din RACA (în versiunea aplicabilă la momentul respectiv) prevedea următoarele: " *Pe lângă încetarea în caz de deces, angajarea personalului auxiliar încetează: 1. în cazul în care contractul se încheie pe o perioadă determinată: (...) (b) la sfârşitul lunii în care funcţionarul împlineşte vârsta de 65 de ani (...)* "

[4] Reclamantul nu a participat la aceste proceduri în instanţă.

[5] Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* [2004] Rec.-SC I-A-161 şi II-719.

[6] Cauza T-275/01 *Alvarez Moreno/Parlamentul* [2004] Rec.-SC I-A-171 şi II-765.

[7] Cauza T-276/01 *Alvarez Moreno/Parlamentul* [2004] Rec.-SC I-A-177 şi II-795.

[8] Acest caz este publicat numai în limba franceză. Traducerile în limba engleză utilizate în prezentul document sunt realizate de serviciile Ombudsmanului. Alineatele 84-89 din Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01 prevăd următoarele în limba franceză:

"84. *Or, les contrats d'engagement des interprètes de conférence conclus en application du troisième alinéa, comme du premier alinéa, de l'article 78 du RAA se caractérisent par le fait qu'ils sont conclus pour certains jours spécifiques, de sorte que tant la date du début que celle de la fin de l'engagement constituent des éléments indispensables du recrutement des agents auxiliaires en question.*

85. En effet, d'une part, étant donné que le terme du contrat d'engagement est toujours fixé par l'indication dans celui-ci, des jours spécifiques des prestations, aucun recours à l'article 74, paragraphe 1, sous b), du RAA n'est nécessaire pour déterminer la fin de l'engagement. D'autre part, dans le contexte de ce type de contrat, la prescription de cet article constitue une des "conditions de recrutement" visées à l'article 78 du RAA, dès lors que la durée précise de l'engagement est fixée, conformément à l'article 56 du RAA, en tant que condition d'engagement. En d'autres termes, s'agissant d'un contrat limité à des jours spécifiques, la fin de l'engagement constitue une condition caractéristique et indispensable du recrutement de l'interprète, inhérente à celui-ci.

86. Il s'ensuit que l'article 74 du RAA constitue une des dispositions du titre III du RAA auxquelles

le Parlement a dérogé lorsqu'il a adopté la réglementation de 1999.

87. Par conséquent, c'est à tort que la Commission a considéré que l'article 74, paragraphe 1, sous b), du RAA était applicable à la requérante et qu'il ne s'agissait pas d'une condition de recrutement au sens de l'article 78 du RAA (...)

89. Il est vrai que l'article 8 de la réglementation de 1999 renvoie aux dispositions du RAA et aux règles applicables à l'ensemble du personnel pour toute question non prévue par ladite réglementation ou par la convention de 1999. Toutefois, étant donné que la raison d'être de la réglementation de 1999 est de permettre au Parlement d'engager les interprètes auxiliaires de session pour des jours spécifiques, la "fin de l'engagement" au sens de l'article 74 ne constitue par une question non prévue par la réglementation de 1999. En outre, au vu du caractère occasionnel de tels engagements et du fait que les institutions n'ont pas l'obligation d'engager un interprète particulier à un moment donné pour une période minimale, l'âge de l'interprète ne saurait constituer un élément pertinent pour ce qui est de l'exécution des services en question. Il s'ensuit que la stipulation d'une limite d'âge ne constitue pas une clause indispensable dans un contrat d'engagement d'un interprète et rend nécessaire le recours à l'article 74 du RAA ."

[9] Cauza C-373/04 P *Comisia/Alvarez Moreno* [2006] Rec. I-1.

[10] Articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale prevede că: " *Se interzice orice discriminare bazată pe motive cum ar fi sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opinia politică sau de orice altă natură, apartenenţa la o minoritate naţională, proprietatea, naşterea, handicapul, vârsta sau orientarea sexuală.* "

[11] Articolul 5 alineatul (3) din Codul European de Bună Conduită Administrativă prevede următoarele: " *Funcţionarul evită în special orice discriminare nejustificată între membrii publicului bazată pe sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinie politică sau de orice altă natură, apartenenţa la o minoritate naţională, proprietate, naştere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.* "

[12] A se vedea nota de subsol 3.

[13] În acest scop DG Interpretare a creat o schemă a noilor-veniţi, care garanta tinerilor AIC un anumit număr de zile de recrutare consecutive.

[14] A se vedea Cauza C-144/04 *Mangold* [2005] Rec. I-9981, alineatul 75.

[15] Astfel de dovezi ar fi putut include informaţii specifice privind numărul de zile de lucru disponibile pentru a fi alocate "tinerilor interpreţi".

[16] Cauza C-373/04 P *Comisia/Alvarez Moreno* [2006] Rec. I-1.

[17] Cauzele conexe T-153/01 şi T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* [2004] Rec.-SC I-A-161 şi

II-719. Alineatul 105 prevede următoarele în limba franceză: " *la Commission n'avait, en tout été de cause, pas l'obligation de faire appel à nouveau à ses services. Il demeure en effet toujours loisible à l'administration de ne pas conclure de nouveau contrat d'agent auxiliaire avec un interprète auquel elle avait précédemment fait appel, et cela quels que soient l'âge de ce dernier et les motifs qui la conduisent à cette décision* ."

[18] A se vedea nota de subsol 14.

[19] Cauza C-344/04 *Transportul aerian internaţional şi altele* [2006] Rec. I-403, alineatul 95.

[20] Cauza C-411/05 *Palacios de la Villa* [2007] Rec. I-8531, alineatele 64-67.

[21] Versiune aplicabilă de la 1 mai 2004.

[22] A se vedea nota de subsol 14.

[23] A se vedea nota de subsol 20.

[24] A se vedea nota de subsol 20.

[25] A se vedea punctul 27 de mai sus.